

[Miljøministeren]

Efter miljøstyrelsens opfattelse fungerer det amtskommunale tilsyn med spildevandsanlæggene udmærket. Overtrædelserne af udledningstilladelse konstateres rent faktisk. Hvad der ikke fungerer særlig godt, er amtsrådenes vilje til at påbyde kommunerne de nødvendige forbedringer eller fornyelser af anlæggene, der kunne afhjælpe problemerne.

Hvor der er tale om klare overtrædelser af givne tilladelser, eller hvor tilladelse ikke er indhentet til en forøget kapacitet, er amtsrådets passivitet i sådanne sager ikke acceptabel. Der er ingen tvivl om, at der på dette område er behov for at sikre en effektivisering af retshåndhævelsen. Miljøministeriet arbejder for tiden med et forslag til, hvorledes tilsynets opfølgning af konstaterede overtrædelser effektiviseres.«

Tilsynsproblemerne blev samlet vurderet i miljøstyrelsens tilsynsudvalg, der afgav betænkning i 1985. Denne betænkning dannede baggrund for den netop af folketinget vedtagne ændring af miljøbeskyttelsesloven, der medfører en styrkelse af amtskommunernes tilsynsindsats. Lovændringen medfører også, at kommuner – ligesom private virksomheder – kan straffes, hvis rensningsanlæg ikke drives forsvarligt.

Det skal endelig nævnes, at den senere tids megen omtale af dårligt fungerende rensningsanlæg især skyldes, at amtsrådene nu følger de konstaterede overtrædelser af udledningstilladelser op med en række henstillinger og påbud til kommunerne om forbedringer.«

På denne baggrund er det min opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for yderligere at indskærpe amtsrådene deres tilsynspligt med kommunale spildevandsanlæg.

Spm. nr. S 1396

Til *justitsministeren* (1/7 86) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at den fremgangsmåde, Københavns politi har valgt ved efterforskningen i en sag vedrørende mistanke om indsmugling af narkotika i statsfængslet i Nyborg, er i overensstemmelse med de almindelige regler for god efterforsknings-skik?«

Begrundelse

Af ministerens omhyggelige og givetvis tidkrævende besvarelse af retsudvalgets spørgsmål 90–92 fra 30. oktober 1985, tilstillet udvalget ved ministerens skrivelse af 20. juni 1986, fremgår bl.a., sammenholdt med ministerens tidligere svar i den samme sag, at Københavns politi har udpeget en helt sagesløs person som angivelig kurer i den påståede narkotikasmugling mellem vestre fængsel og Nyborg.

I politirapporter af 13. juli og 16. juli 1984 fremhæver kriminalpolitiet netop denne person som kurer, uagtet man ikke på dette tidspunkt overhovedet havde noget grundlag for at tro, at den pågældende havde været i henholdsvis vestre fængsel og i statsfængslet i Nyborg. Det fremgår nemlig af svaret på spm. 91, at politiet først den 26. juli, altså 10 dage efter udfærdigelsen af rapporten, indhentede kopi af besøgslisterne for de pågældende. I mellemtiden blev den nævnte politirapport fremlagt i Københavns byret og dannede dér grundlag for en kendelse om ransagning i fængselscellerne hos 3 indsatte.

Det fremgår videre af svaret på spm. 90, at den omhandlede kurer i juli 1981 har været anholdt som mistænkt for medvirken i narkotikahandel, men at den pågældende efter afhøring blev løsladt uden sigtelse. Spørgeren har noteret sig, at justitsministerens dybe interesse for narkotikakriminalitet bl.a. har givet sig udslag i engagerede debatindlæg såvel i folketingssalen som i andre forsamlinger, senest ved Europarådets justitsministermøde i Oslo den 17. juni 1986. Ministeren har ved disse lejligheder særlig fremhævet, at uortodokse efterforskningsskridt er nødvendige for at komme dette uvæsen til livs. Det synes helt oplagt, at uortodokse og såkaldt aktive efterforskningsskridt må kræve et betydeligt mål af fantasi og anden kreativ udfoldelse.

Selv om politiets arbejdsvilkår i disse sager er komplicerede og regler for efterforskning ifølge sagens natur ikke sådan uden videre kan meddeles offentligheden, forekommer det dog spørgeren, at der er en vis almen interesse i at vide, hvorvidt den efterforskningsmæssige indsats i givet fald kan udstrækkes til at omfatte rent digt.